

перейти відразу до інноваційної, оскільки для створення нових технологій і продуктів потрібні якісно нові ресурси (трудові, виробничі, фінансові).

Тому, для України необхідний інвестиційно-інноваційний шлях розвитку, згідно якому відбувається поетапне оновлення техніки і технології випуску продукції з істотно покращеними споживчими властивостями. Цей етап дозволить створити передумови для розробки нових видів продукції. Підприємства, що вкладають засоби в інвестиційно-інноваційні проекти, поступово створюватимуть платоспроможний попит для розвитку фундаментальних досліджень, скоротивши тим самим потребу науки в бюджетному фінансуванні.

Дослідження особливостей системи управління інвестиційно-інноваційною діяльністю промислових підприємств, показало що система управління інвестиційно-інноваційною діяльністю це мистецтво координації трудових і матеріальних ресурсів на основі сучасних методів управління впродовж життєвого циклу вдосконаленої продукції.

Основним результатом управління інвестиційно-інноваційною діяльністю слід вважати досягнення мети по складу, обсягу, вартості і часу виконуваних робіт для виробництва продукції покращеної якості. Одиначним циклом інвестиційно-інноваційної діяльності промислового підприємства є здійснення інвестиційно-інноваційного проекту, який характеризується комплектом документів, що визначають механізм і результати діяльності по вкладенню ресурсів в створення (придбання) основних засобів і технологій з метою випуску продукції, що характеризується вищими споживчими властивостями.

На підставі узагальнення особливостей складання бізнес-плану інвестиційно-інноваційного проекту встановлено, що для вирішення завдання планування фінансового забезпечення проекту доцільно використовувати балансову модель і матрицю фінансових ресурсів проекту по конкретних напрямках їх використання. З її допомогою можна наочно побачити не тільки суму коштів, що поступають з кожного джерела фінансування, але і визначити період їх залучення і термін використання, а також забезпеченість кожної категорії витрат джерелами фінансування.

Ольга ЗАГВОЙСЬКА

к. н. держ. упр., доцент кафедри теорії та практики управління факультету соціології і права Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

ПРОВЕДЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО АУДИТУ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ТА ПІСЛЯВОЄННОЇ ВІДБУДОВИ

В умовах воєнного стану та післявоєнної відбудови від стабільності та досконалості функціонування органів державної влади України залежить стан соціально-економічного розвитку населення. Зрозуміло, що війна є надзвичайним випробуванням для економіки України, оскільки держава забезпечує людей життєво необхідними державними послугами і виконує свої соціальні зобов'язання перед ними. На сьогодні зарплати, стипендії, субсидії, пенсії, виплати на дітей та інші соціальні допомоги від держави виплачуються у повному обсязі, зокрема, і тим громадянам, які покинули свої домівки – внутрішньо-переміщеним особам – чи мешкають на тимчасово окупованих територіях. Водночас, утримання армії, медицини, освіти, соціальної сфери, інших соціально захищених статей бюджету вимагає значного фінансового ресурсу від держави, а тому завдання держави на сьогодні – скоротити видатки на своє утримання, але водночас зберегти дієвість та ефективність свого державного апарату. З цією метою органу державної влади необхідно провести функціональний аудит своєї діяльності, виокремити пріоритетні напрями, відмовитися від зайвих функцій та витрат і навпаки – сконцентруватися на наданні необхідних для людей державних послуг.

Функціональний аудит органів державної влади спрямований на систематичні інституційні зміни та передбачає створення умов для модернізації органів державної влади у напрямі більш ефективного їх функціонування у короткостроковій та довгостроковій перспективі. Як правило, для аналізу багатокритеріального комплексу результатів діяльності органів державної влади застосовується системний аналіз, з теорії якого випливає, що у будь-якій інституціолізованій системі закладене прагнення до самозбереження і, відповідно, опір радикальним змінам, це ж зрозуміло, що ніхто не захоче скорочувати видатки на своє утримання. Водночас зміни пріоритетів діяльності органів державної влади, що акумулюють суспільні зміни, обумовлені

зростанням різноманітних потреб суспільства при обмеженості ресурсного потенціалу для їх забезпечення, особливо це спостерігається сьогодні в умовах воєнного стану та післявоєнної відбудови. Це змушує удосконалювати структури органів державної влади, відмовлятися від одних функцій та вводити інші, підвищувати ефективність управлінської діяльності [1].

Війна в рази збільшила кількість звернень в органи державної влади, це і питання військового обліку, це і питання реєстрації внутрішньо переміщених осіб, це і питання відновлення пошкоджених та знищених документів, відновлення житла тощо. Більшість цього навантаження взяли на себе працівники органів місцевого самоврядування, зокрема, Центрів надання адміністративних послуг (Дія), та територіальних підрозділів центральних органів виконавчої влади з питань соціального захисту населення. Наразі органи державної влади та державні службовці проходять свого роду випробування на ефективність функціонування державного апарату.

Сьогодні більшість демократичних країн світу змінили своє ставлення до відносин “громадянин – бізнес – держава”, тим самим змінивши парадигму публічної політики, відмовившись від поняття “керування (управління) суспільством” і переходячи до поняття “надання послуг суспільству” або “сервісної держави”. Світовий та європейський досвід показує, що сучасний розвиток електронного урядування сприяє підвищенню ефективності та якості надання адміністративних послуг як однієї з найважливіших функцій держави, зниженню корупції, адміністративного тягаря для громадян та бізнесу, а також сприяє посиленню демократії та конкурентоспроможності країн на світовому рівні. Саме тому розвиток електронного урядування як нової моделі державного управління, яка за допомогою сучасних інформаційно-комунікаційних технологій здатна надати відносинам органів державної влади, бізнесу і громадян характер взаємодії та взаємо сприяння з метою розбудови демократичного суспільства, сьогодні став одним із найголовніших пріоритетів багатьох демократичних країн світу. Передусім, електронне урядування, що фактично являє собою електронні комунікації між органами державної влади, бізнесом та громадянами, покликане забезпечити нову ефективність роботи органів державної влади та високу якість обслуговування громадян і бізнесу з боку держави [2]. На сьогодні виплати та інші послуги в застосунку Дія вже довели свою зручність та ефективність.

Разом з тим, дуже важливо, щоб процес модернізації органів державної влади в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення супроводжувався максимальним впровадженням технологій електронного урядування. Тому перед Урядом України стоїть надзвичайне завдання масштабної модернізації системи органів державної влади, досвід якої в умовах воєнного стану та післявоєнної відбудови полягає в проведенні функціонального аудиту своєї діяльності, основними із завдань якого є виокремити пріоритетні напрями, відмовитися від зайвих функцій та витрат і навпаки – сконцентруватися на наданні необхідних для людей державних послуг, вивільнивши додатковий ресурс на армію.

Список використаних джерел:

1. Загвойська О. В. Концептуальні засади функціонального обстеження органів виконавчої влади. *Вісник державної служби*. Київ, 2006. Вип. 2. С. 42.
2. Чукут С.А., Загвойська О.В. Магістерська програма з електронного урядування як сучасний інституційний механізм реформування державного управління. *Електронне урядування*. 2010. № 1.– С. 29-37.

Любов ЗАСТАВНЮК

к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ

Богдан ЗАСТАВНЮК

здобувач освітньо-професійної програми «Менеджмент»

ОРГАНІЗАЦІЯ КОМУНІКАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах інтенсивних глобалізаційних процесів змінюється вагомість та роль комунікацій в усьому світі, в тому числі особливої актуальності набувають питання організації комунікаційних процесів в діяльності господарюючих суб'єктів. Адже порушення процесу обміну інформацією унеможливило ефективну організацію роботи персоналу, вносить корективи у процеси прийняття та реалізації управлінських рішень, відтермінує дедлайни виконання проєктів і ін.